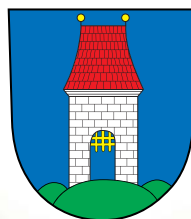

Dřevohostický zpravodaj

Karneval v mateřské školce

1/2022

*V životě mě trápila spousta věcí,
z nichž většina se nikdy nestala.*

Mark Twain

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel: Městys Dřevohostice, IČ 00301213

Adresa redakce: Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice,
příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz

Řídí redakční rada
ve složení:

Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz;
Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz;
Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz;
Mgr. Hana Sedlářová, MUDr. Michaela Roubalíková

Ev. č. u MKČR: E 12657

Periodicita: Čtvrtletně

Náklad: 400 ks

Cena: 15 Kč

Místo, datum
a číslo vydání: Dřevohostice, květen 2022, číslo 1/2022

Grafická úprava a tisk: Miloslav Flašar

Uzávěrka příštího čísla: 30. 6. 2022

Úvodník

Virus nám zeslábnul a zůstal nám z něj jen ten Rus. Ten, který nemyslí, nechápe, o nic se nezajímá a jen nenávidí Západ. Koncem února zaútočil na Ukrajinu. Bombardoval Kyjev a úplně zničil kdysi kvetoucí město Mariupol, kde zabil desetitisíce lidí téměř v přímém přenosu. Každý den teď vidíme šílené hrůzy ruských agresorů a vždy to bolí. Snad jen ohromná odvaha Ukrajinců dokáže Rusko porazit. Doteď jsme ty chlapy znali jen jako dělníky, kteří vykonávají těžké a obyčejné práce, a najednou je vidíme, jak berou do ruky zbraně a jdou bojovat za svou vlast. Začaly se tam totiž pomalu prosazovat západní hodnoty a to se okupantům nelíbí. A asi nejde jen o Ukrajinu, válka je způsob, jak se dostat sem blíž k nám, k civilizovanějšímu světu a potom pomalu rdousit i naši zem. Možná si to zatím neuvědomujeme, ale jsme svědky velkého společenského přeskládání světa. Tak je to tedy i naše válka, přestože nebojujeme. Mohli bychom se třeba jen malovat na žlutomodro, ale když okupanti střílí po dětech, po civilistech a ostřelují i jadernou elektrárnu, tak teď nejde o dokazování solidarity nebo o naši levnou nádrž. Teď musíme pomáhat alespoň s přívalem uprchlíků. A my jsme patřili mezi první obce na Přerovsku, které poskytly rodinám s dětmi azyl. Investovali jsme po odsouhlasení radou obce do stavebních úprav domečku na místní faře, kde později našly nový domov 4 ženy a 5 dětí. Ze slovensko-ukrajinských hranic je přivezli naši přátelé z Hradčan. Podmínky jim poskytli náš pan farář Zdeněk Mlčoch velmi dobré, přesto bylo potřeba vybourat starou podlahu ve společenské místnosti a toho se ujala naše rychlá stavební četa, farníci i pár brigádníků, Radek Možný a Pepa Fencel. Aktivní je i ředitelka naší základní školy paní Nataša Kučerová, která zařídila ukrajinským dětem potřebná povolení a potvrzení a děti už po týdnů v Dřevohosticích začaly navštěvovat školu. Během jarních prázdnin strávily několik pěkných chvil i na příměstském, školou pořádaném táboře. Všechny ženy hned od prvních dnů tady v Dřevohosticích začaly pracovat, jedna z nich uklízí ve škole a další pak je zaměstnána jako uklízečka na našem úřadě. Hlavně je fajn zjištění, že i v těžkých časech má hodně lidí víru v dobro a v srdci prostor pro dobré skutky. Dává to naději pro lepší svět...

Petr Dostál

Kaleidoskop

I v tom letošním roce před námi leží řada výzev. Silnice a chodníky bychom všichni chtěli kvalitnější, ulice a Náměstí čistější a upravenější, dopravu klidnější a přitom nových otázek neubývá. Jak dál se zámkem a sokolovnou, víme o nutnosti brzké rekonstrukce Domu služeb, postavení sběrného dvora, otevření dalších stavebních míst, opravení vozovky na Lánech, Chmelíně, v Chaloupkách či na Bratrsku. Žádný z těchto problémů nevyřeší občané, firmy nebo my sami na radnici. Půjde to jenom společně se všemi ochotnými, bez vyhrocených neshod, se schopností se dohodnout a s kombinací zkušeností a nového elánu. Hodně důležitý je strategický cíl a zároveň smysl pro detail. A tak navazujeme na provedené rekonstrukce kanalizace a vozovky na ulici Lapač další obdobnou rekonstrukcí kanalizace a vozovky na ulici Školní. Po provedené opravě kanalizace na Lánech máme také tam v úmyslu položit nový živичný koberec. A hlavně nás letos čeká oprava ulice Mlýnské. Když vzpomenu ještě dříve zrekonstruovanou Zámeckou a Lesní, tak strategii z našich záměrů je určitě cítit. Těžce vybojovaný krok na jednáních představenstva VaKu Přerov, který vedl k předložské opravě kanalizace na Mlýnské, nám umožnil další jednání s krajem o položení nového asfaltu od radnice až na konec obce. Oprava Mlýnské se zdá velmi reálná, dokonce již byla zahájena vlastní administrativou. Olomoucký kraj zařadil průtah Dřevohosticemi do plánu oprav s podmínkou, že rada obce schválí společný postup a investiční součinnost. Bylo tak učiněno a před Velikonocemi bylo zahájeno výběrové řízení na dodavatele akce. Pokud vše půjde podle harmonogramu, pak vlastní stavební práce budou zahájeny v červenci. Výměna všech konstrukčních vrstev vozovky by měla být provedena až do hloubky 90ti cm, stavební práce by měly probíhat za

vyloučení provozu a most přes říčku Bystřičku není předmětem zakázky. Pokud by se totiž do něj mělo zasáhnout, pak by se měl nejen rozšiřovat, ale hlavně zvedat nad určitou úroveň vody, což by vyvolalo další vysoké finanční náklady. A tak snad opravou Mlýnské zapadne další perlička do mozaiky plánovaných akcí.

A počkáme na období začátku června, kdy nám bude z ministerstva sděleno, zda bylo vyhověno naší žádosti o dotaci na ulici Lány. Pak by to byl teprve „mazec“. Což o finance, ty máme vyřešeny i na Lány, krk dám však na to, že Povodí Moravy začne ve stejnou dobu čistit Bystřičku. Chudák pak projektant, který bude tvořit projekt dopravního opatření...

Možná jsem zmiňoval, že nám po více než šedesáti letech začíná chřadnout střecha mateřské školy. Začátkem února se v rovné střešní konstrukci objevila prasklina, která propustila vodu až téměř do postýlek dětí. Spáru provizorně ale poctivě opravil pan Robert Tuček, nyní nás však čeká úplná oprava obou plochých střech objektu. Při detailní prohlídce se totiž zjistilo, že i izolace vedlejšího pavilonu je náchylná k prolomení.

Uvažujeme také o rekonstrukci čtyřbytovky naproti zámku. Rozhodně alespoň s pořádným zateplením hliněných stropů. Nejdříve však bude nutno vyklidit zpod půdy staré seno a teprve potom udělat opatření pro snížení úniku tepla z objektu. Zřejmě jen položením vhodné tepelné izolace. Ale měla by se také natřít střecha, provést podbití a určitě by bylo vhodné dát bytovce novou fasádu, pěknou, líbivou. Vždyť připravena již je téměř dvacet let, tak jen opravit trhlínky a provést nátěr. Tady platí, že vše, co člověk odloží nebo nedořeší, ho stejně jednou dožene. Tak rozpoznajte a dělejte věci důležité pro vlastní život i důležité věci pro život obce a dělejte je dobře, poctivě a s rozumem, i když jste bombardováni tisícem jiných různých maličností. Když přidáte k důležitým věcem ten uvedený smysl pro detail, tak to na výsledku bude určitě poznat.

Petr Dostál

Jednání na dřevhostické radnici s náměstkem hejtmana Olomouckého kraje a ředitelem Správy silnic OK týkající se ulice Mlýnské

Masopust

Tak jsme mohli letošní masopust opět oslavit průvodem masek, který u nás v městečku pořádáme již několik let. Vyhrávala muzika, tančilo se, skotačilo a jídla a pití bylo dostatek. Vyrázili jsme už v devět ráno, abychom stihli obejít všechna čísla popisná a zastavit se tak u každého domu, kde se posilníme připraveným pohoštěním a pitím, což nás velmi těší a děkujeme za to. Byli jsme rádi, že můžeme opět naše městečko oživit.

Také děkujeme všem, kteří se k nám připojili, a protože máme v naší kostymérně na zámku k zapůjčení spoustu masek, které pořizujeme z části vybraných finančních prostředků, budeme rádi, když se k nám zájemci přidají i příští rok :-)

SDH Dřevohostice

BROJNICE

Setkání seniorů v roce 2022

Městys Dřevohostice uspořádal v sokolovně již 15. setkání seniorů. Úvodním slovem všechny přivítal starosta městyse pan Petr Dostál. Už potřetí na setkání zahrála dechová kapela ZUŠ Bystřice p/H. Se svými sólisty vždy dokáže vytvořit příjemnou atmosféru. Jako poděkování jim paní Lapáčková předala drobné dárky ručních prací členek klubu seniorů. Zástupkyně „Sítě pomoci Moštěnka“ přítomné seznámily se základními informacemi. Také předsedkyně klubu seniorů paní Skříčková přečetla zprávu z činnosti klubu za r. 2021. Při této příležitosti členky uspořádaly menší ukázkou ručních prací z činnosti klubu. Tímto jsme chtěli dát do povědomí veřejnosti, čím se v klubu zabýváme. Po zhlédnutí výstavky některé výrobky tak zaujaly, že si je prohlížející i koupili. Potěšilo nás, že se vystavené ruční práce líbily.

Nechybělo ani bohaté občerstvení. Každoročně jsou ženy obdarované starostou a místostarostou hezkou květinou u příležitosti MDŽ. K tanci a poslechu nikdy ne-

chybí kapela „Kalíšek“, která dokáže každého naladit ke zpěvu i tanci. A že bylo veselo! Při hudbě a tanci se zapomene i na věk a tak to má být! Byla velmi dobrá nálada a veselo celé odpoledne až do večera.

Velké poděkování od všech přítomných si zaslouží vedení městyse Dřevohostice za uspořádání tohoto setkání. Všichni se těšíme na další rok, až městys uspořádá opět krásné setkání seniorů.

za klub seniorů Božena Pokusová

Na stopě...

Slyšeli jste, že se nám v rajonu hnedle brzy zjara, zmátořen po zimním spánku, procházel po lese medvěd? Hned jak jsme se zprávu dozvěděli, nasadili jsme na škodnou malé, mrštné, rychlé stopaře. Vydali jsme se na odchyt organizovaně, se zcela jasnou, propracovanou taktikou. Nejdříve jsme zašli na náměstí za Milošem Kvasnicou, to je totiž největší místní odborník na odchyt medvědů... věděli jste? Sám kdy si jednu medvědice skolil a její kožich má dodnes na památku v garáži. Dal nám před cestou pár cenných rad, a tak jsme odhodlaně mohli vyrazit dále. Nevěděli jsme přesně kudy se dát, ale tipovali jsme někde k lesu. A tipovali jsme správně! Hned na mostě jsme uviděli první medvědí stopu a pak spoustu dalších. Kudy šel, tudy trousil... stopy. No, a to by nebyl medvěd, aby nezašel na návštěvu ke včelám, že. A taky že jo, stopy jsme našli až u včelína u Vašinů. A když už jsme tam byli, nechali jsme si povyprávět, kterak je to se včelkami, o tom, jak pěkně to mají ve svém společenství uspořádané a dokonce jsme ochutnali, malí i velcí, spoustu medových dobrot. Jen medvěda jsme zatím ani očkem nezahledli. Pouze další stopy jsme našli a ty nás vedly přes pastvu a pole k myslivecké chatě Na výsluní. Asi tam učtil pach přátel, kteří ovšem neměli tolik štěstí jako on. Moc dlouho se nejspíš nezdržel, nic k snědku a pelášil dál. Před chatou pan myslivec právě oprašoval trofeje, a tak jsme si i tady poslechli pár zajímavostí ze života zvěře.

Nedá se nic dělat, musíme dál, nemůže nám tady přeci medvěd běžet po okolí jen tak. Stopy nás vedly dál k lesu, stopaři už toho měli chvílemi plné zuby, tam stopa, tam dráp a medvěd pořád nikde. Až najednou, když jsme přišli na kraj lesa, mihlo se tam

cosi neohrabaného, velkého, chlupatého. Do stopařů jak když střílí a už se na něj vrhali hlava nehlava. Neohroženě se chlupáci tváří v tvář postavili a už ležel skolený na zemi. A hle, nakonec se nám z něj vyklubala škodná ze zámku! Kdo by to čekal. Už jsme byli unavení jak kofata, takže nezbyvalo než se před další cestou posilnit. Žádná medvědí hostina se nekonala, loja na něm nebylo a už by byl krapet tužší, zůstali jsme raději u osvědčených špekáčků. Cestou domů jsme chlupáče odevzdali panu starostovi, ať si ho přimkne na zámek... a na zámek. Lovu zdar!

Šmigrust na dědině

Jaro v plném proudu, slunce svítí, stromy se zelenají... no hezká představa, ale letošní realita je trochu jiná, prostě duben, ještě tam budem. Od kamen se nám letos nechce. Nicméně Velikonoce se neptají, jestli je ti teplo, prostě jsou tady a hotovo. Vyhrnout rukávy a jdeme do toho, kastelán si hodil cestou z lesa na záda pár břízek na výzdobu zámku, my Kratochvilky jsme přichystaly takové ty holčičí věci, mašličky, pentličky, vajíčka, napekly dobroty a už se všichni scházíme na zámku. Jaro a život je potřeba přivítat v plné parádě.

Děti jako smetí, plné nádvoří a už jim pod rukama vznikají barevné jarní dekorace a vajíčka. Klouci neúnavně pletou tatary a jejich pružnost zkouší na nejbližších holčičích nožkách. Kdo je trochu zmrzlejší, což jsou v průběhu postupně všichni, jde

se ohrát ke kávičce a zákusku do kuchyňky. Cestou se zastaví u prodeje drobných velikonočních dekorací, omrkne, která se barví kraslice a jak vzniká krásná paličkovaná dekorace nebo třeba tkaný kobereček. Je příjemné vidět, kolik šikovných rukou kolem sebe máme. A zatímco se rodiče hřejí u kávy a čaje, děcka už pomáhají v divadélku koníku Lučníkovi hledat jaro.

Užili jsme si společně velmi příjemné odpoledne a teď už hybaj domů upéct beránka a nabarvit vajíčka pro koledníky, ať nejdou po šmigrustu s prázdnou. Děkujeme všem, kteří s námi společně vykouzlili krásné velikonoční odpoledne a také všem návštěvníkům, kteří si jej přišli užít. Moc se těšíme na další společné akce, protože nás baví být spolu a pro vás. *Věra Obkřáčilová*

Dřevohostičtí hasiči

Radslavská přilba

V sobotu 26. 3. se po dvouleté pauze uskutečnil 19. ročník mezinárodní noční soutěže hasičské všestrannosti „Radslavská přilba“. Jedná se o jednu z nejnáročnějších soutěží hasičských jednotek, a tak na této soutěži naše družstvo mužů nesmělo chybět. I když se jedná o noční soutěž, začíná se odpolední štafetou, teorií a pak následuje závod v rychlosti ustrojení, kdy celé družstvo ulehne ve spodním prádle na lehátka a na povel si musí co nejrychleji obléct hasičskou výstroj.

Náročné soutěžní klání se odehrává až v noci. Od klasického požárního sportu se odlišuje tím, že soutěžní disciplíny napodobují skutečnou zásahovou činnost, a to např. práce se strojem, požární útok do kopce s úklidem materiálu, veslování na člunu či znalost první pomoci při zázacích atp. Letos takových disciplín bylo 13 a naši hasiči získali již posedmé 1. místo a celkově vedou jako neúspěšnější tým této soutěže.

Soutěžní družstvo: Michal Navrátil, Patrik Josiek, Jiří Dočkal, Patrik Hošák, Peter Česelka, Vojta Bortník

Trenéři: David Stiskálek, Pavel Čížek

Vyhráli jsme i na Slovensku

Náš sbor se účastnil noční hasičské soutěže o „Najzdatnější hasičský zbor“ ve Zlatém na Slovensku. V celkovém hodnocení, po sečtení umístění ze všech 14 disciplín, jsme se umístili na 1. místě a je to již popáté v řadě, co si odvážíme ze Slovenska pohár za první příčku.

SDH Dřevohostice

Poděkování

■ Dřevohostičtí hasiči už ve Fakultní nemocnici Olomouc mají za sebou 119 odběrů po 470 ml krve. Děkujeme.

■ Ředitel územního odboru Přerov HZS Olomouckého kraje plk. Ing. Miroslav Čoček zaslal poděkování naší jednotce sboru dobrovolných hasičů, která se účastnila náročního zásahu při likvidaci lesního požáru v Hlinsku. Mimo jiné píše: „Dovolte mi prosím, touto cestou poděkovat vašim hasičům za vysoce profesionální přístup a enormní nasazení při zdolávání této mimořádné události.“

■ Touto cestou chceme ze srdce poděkovat jednotce dobrovolných hasičů obce Dřevohostice, která zasahovala při požáru našeho rodinného domu na Novosadech 11. dubna 2022.

Nejenom to, že byla jednotka na místě neskutečně brzy, jako první z hasičských sborů, ale chtěl bych vyzvednout jejich účinný, vysoce profesionální přístup s plným nasazením.

Po uhašení požáru obětavě prováděli odklizení zbytků velkého rozsahu až do večerních hodin. Nedovedeme si představit, jak bychom to to zvládli sami. Děkujeme.

*Božena Večeřová,
Jindřich Večeřa*

T. J. Sokol Dřevohostice v novém

V letošním roce 2022 naše jednota přešla na elektronickou evidenci členské základny, byl to jeden z kroků elektronizace nejen naší jednoty, ale celé ČOS, bez které se již nyní neobejdeme při komunikaci s úřady, nebo s organizacemi poskytujícími dotace. Celý tento proces byl velmi náročný i z časového hlediska, probíhal dva až tři měsíce, tak abychom všechno stihli do volební valné hromady jednoty, která se konala 27. března 2022 v místní sokolovně. Díky novému systému se valné hromady mohli účastnit jen ti členové, kteří měli uhrazené členské poplatky. V době konání volební valné hromady měla naše jednota celkem 181 členů a z toho zletilých 119 členů. Předpokládám, že členská základna bude v průběhu letních měsíců ještě narůstat, tak jak postupně začnou některé oddíly zahajovat svou činnost, například tenis, cyklistický oddíl.

Volební valná hromada T. J. Sokol Dřevohostice si zvolila na následující tříleté období své vedení. Starostou jednoty Jaroslava Jančíka, místostarostkou jednoty Petru Němcovou, jednatelem jednoty Jana Chytila, hospodářkou jednoty Květuši Masařovou, náčelníkem jednoty Karla Študenta, náčelníci jednoty Věru Obkráčilovou, vzdělavatelem jednoty Karla Jakubála, členkou výboru jednoty Růženu Jakubálovou a Miroslavu Buchtovou. Kontrolní komisi, předsedkyní Hanu Bičanovou a členky kontrolní komise Libuši Douškovou a Zuzanu Flaškovou. Všem, kteří pracovali ve výboru jednoty v období 2019–2022, bych chtěl poděkovat a těm, co byli nyní zvoleni do funkcí, popřát hodně elánu, nápadů a úspěchů do dalšího období 2022–2025.

Na jaké akce bych si vás dovolil v letošním roce pozvat? Slet čarodějnic 30. dubna v areálu zámku. Evropská míle 4. června. V pátek a sobotu 22. července a 23. července oslava 100 let od slavnostního otevření sokolovny. V pátek 23. září Špacír pod hvězdami, 7. října Památný den sokolstva a 25. října Zámecké strašení.

zpracoval Jaroslav Jančík

Dřevohostický odchovanec krajským přeborníkem

Tomáš Doušek, který začínal se stolním tenisem pod vedením p. Karla Jakubála v dřevohostické sokolovně, již čtvrtým rokem trénuje v oddíle SK Přerov. Jeho současným trenérem je p. Jaromír Zlámal, bývalý úspěšný hráč a reprezentant Československa. Trénuje v přerovské herně 12 hodin týdně, o prázdninách mají třířázové tréninky, denně od 9 do 19 hodin.

V letošní sezóně se zúčastnil krajských bodovacích turnajů mládeže do 18 let, kterých se konalo celkem 6. Ve svých 14 letech porážel

starší soupeře a v těchto turnajích obsadil 1x 2. místo a 3x 3. místo. Prvním rokem začal hrát také soutěže dospělých, kdy reprezentoval Přerov v okresním a krajském přeboru. V okrese nastupoval za SK Přerov „G“, kde skončili na 1. místě. V této soutěži Tom nenašel přemožitele a skončil bez porážky s bilancí 86 výher. Dále nastupoval v krajské soutěži za SK Přerov „D“, kde obsadil 2. místo a skončil s bilancí 49 výher a 26 proher. Ke konci sezóny si vyzkoušel i divizi mužů, kde odehrál 10 zápasů a ve 3 se mu podařilo zvítězit.

Na závěr sezóny se hrají krajské přebory, kdy vítěz postupuje na mistrovství republiky a Tomovi se podařilo zvítězit v kategorii do 15 i 17 let. Kvalifikoval se tedy na mistrovství republiky, které proběhne koncem dubna v Plzni.

TD

Stříbrná medaile z MČR v běhu na 10 000 je v Dřevohosticích

Mistrovství ČR mužů, žen, juniorů a juniorek v běhu na 10 000 metrů na dráze hostily v sobotu 23. dubna Otrokovice. Tento den se stal zatím nejúspěšnějším dnem v atletické kariéře dřevohostické juniorky Michaely Brtníčkové, která dokázala vybojovat stříbrnou medaili! Navíc v hodnotném výkonu 38:49,19 min, kterým vylepšila přerovské rekordy v kategoriích juniorek, žen do 22 let i žen. Tolik zpráva z oficiálních zdrojů.

Tento úspěch nepřišel jen tak. Míša započala svoji sportovní kariéru již v šesti letech v cyklistice na horském kole. V tomto sportu úspěšně reprezentovala náš region na Českém poháru horských kol několik let, v týmu 4EVER CYKLOBULIS. Během této sportovní dráhy získala cenná vítězství v dětských a juniorských kategoriích i v regionálních závodech. Dvakrát slavila celkové vítězství v seriálu závodů horských kol Valašský pohár a celkové vítězství v seriálu závodů Va-

lašškokarpatská cyklotour. Své soupeřky nechala za sebou i v závodech Kolo pro život a těšila se z výhry ve známé Rusavské padesátce.

Horská cyklistika je tvrdý sport. Příprava je náročná. Trénuje se v horku, dešti, větru a v náročném terénu. Míša si mnohokrát musela vyslechnout: „Není špatné počásí, je jen špatně oblečený cyklista.“ Přesto vytrvala a tuto obtížnou přípravu podstupovala.

Po zdravotních problémech a nemožnosti závodit na kole v neradostné době pandemie Covid-19 začala zkoušet běh. Svoji formu poprvé ukázala na půlmaratonu v Oseku, kde 21,0975 km zaběhla ve skvělém čase 1:31:06 hod. Tímto časem vylepšila tři přerovské rekordy – v kategorii juniorek, žen do 22 let i žen! S plným nasazením a odhodláním si po 10 měsících trénování doběhla zatím pro svůj nejlepší výsledek – Nominaci na Mistrovství ČR mužů, žen, juniorů a juniorek v běhu na 10 000 metrů, kde předvedla fantastický výkon a domů si přivezla stříbrnou medaili.

Vrchol její dosavadní kariéry je o to cennější, že ho dosáhla v náročné době maturitní zkoušky na gymnáziu a bez úlev profesionálních sportovců. Míša je motivací a inspirací pro lidi kolem sebe.

Pokud potkáte v Dřevohosticích malinkou běžkyni s dlouhým krokem, s blondatým poskakujícím ohonem na vršku hlavy, vězte, že vidíte vicemistryni České republiky. PB

Filmová noc v Dřeváčku

Když jsme si na začátku ledna lámali hlavu, co by potěšilo děti, napadlo nás přespání v Dřeváčku, protože skoro každé dítě je rádo, když může spát u babičky nebo u kamaráda. V sobotu 19. března se děti začaly scházet hned po 18. hodině a nakonec jich bylo 15. Pro nejmenší jsme promítli pohádku na dobrou noc. Po filmu jsme stihli diskotéku a stolní hry. Větším dětem jsme pustili ještě jednu pohádku a u té už skoro všechny usnuly.

Ráno posnídaly děti čerstvě připravené palačinky a rozešly se domů. Tak zas přiště čus.
s pozdravem všechny tety Lenka, Zdenka, Mirka a Olinka

Večerní prohlídka zámku aneb Jak dřevohostičtí během staletí své neduhy léčili

Večerní prohlídka zámku i letos měla ukázat, jak to bylo dříve těžké a jak se dnes máme dobře. Letos jsme si vybrali téma léčení a léčitelství a rozhodně to nebylo téma radostné. Historie medicíny je plná utrpení a bolesti, léčebné možnosti nebyly vždy takové, jak je známe dnes, a proto jsme se rozhodli téma trochu odlehčit. Vydatně nám v tom pomohli naši dřevohostičtí divadelníci. Ukázali nám metody léčení v pravěku, práci šamanů a bylinkářek, kteří ve svém léčení využívali hlavně komunikaci s dobrými duchy, kouzla a rituály, sílu bylinek a drahých kamenů. Následovala scénka ze středověku, kdy některé léčebné praktiky byly životu nebezpečné, jako třeba pouštění žilou a přikládání pijavic, jak jsme viděli. Při výkladu jsme návštěvníky seznámili i s některými pokrokovými objevy, třeba s prvním očkováním již z roku 1796. Málokdo ví, že první očkování se provádělo tekutinou z kravských neštovic a odtud pochází i název tzv. vakcinace z latinského vacca = kráva. Dalším převratným objevem byl vynález penicilínu, který jsme si dovolili s divadelníky podle pravdy zrekonstruovat. Poslední scénka nám ukázala vizi do budoucna, kdy bude možné úplně všechno včetně transplantace mozku. Kam se posune lékařská etika? Těžko říct.

I přes dokonalé možnosti dnešní medicíny je však stále hodně lidí, kteří jsou nemocní a trpí různými, hlavně duševními neduhy, na které je i současná moderní léčba krátká. Bolest duše je někdy horší než bolest těla, a pak nám nezbyvá než se zase vrátit k síle přírody, bylinek a kamenů. To, co kdysi dávno při zrodu lidstva začalo, dnes úspěšně pokračuje.

Děkuji všem spolkům, které se podílely na letošní organizaci večerní prohlídky zámku, věřím, že všichni, organizátoři i návštěvníci si sobotní podvečer užili. Zábava pro děti, bohaté občerstvení, krása kamenů a vůně bylinek z Jitřenky a také Bílá paní, která se přišla s dětmi podílet o část svého pokladu, to vše zpestřilo celý program a snad udělalo radost každému. Protože je velkou pravdou, že indikátorem zdraví je radost. Proto si v této nelehké době hledíme radosti v malých věcech okolo nás a budme zdraví.

Michaela Roubalíková

K činnosti Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice

Omlouvám se občanům městečka a čtenářům našeho zpravodaje, že jsem musel přerušit cyklus „Hrdelní právo městečka Dřevohostice“, což mi bylo doporučeno vedením městyse. Je pravdou, že hrozných zpráv je v tuto dobu kolem nás už mnoho. Snad se mi podaří v budoucnu cyklus těchto dokumentárních tři sta let starých událostí, kdy vycházím z cenných historických materiálů, pro naše čtenáře dokončit.

Již před mnoha lety, tedy v roce 2005, jsem se obrátil na základě doporučení známých na paní Blaženu Příkrylovou, rozenou Duškovou z Brna, která prožila mládí v Dřevohosticích. Prosil jsem ji, zda by mi mohla pomoci ohledně podkladů k medailonu o svém bratrovi, který za druhé světové války bojoval za naše osvobození jako letce Britského královského letectva. (tedy byl letcem naší 311. bombardovací peruť RAF). Paní Příkrylová mi tehdy zaslala velmi pěkný dopis, na nějž jsem později pro nápor práce pozapomněl a v současné době jsem jej znovu objevil.

Dovoluji si vás seznámit s celým obsahem onoho zajímavého dopisu.

Vážený pane Smiřický,
děkuji za Váš dopis, který mě velice překvapil. O mého bratra Petra Duška se již zajímalo několik institucí, poněvadž byl v odboji v Anglii, ale že i Dřevohostice se budou o jeho účast v odboji a osvobození naší vlasti zajímat, mě velice překvapilo a potěšilo.

Ráda Vám některé zážitky a vzpomínky sdělím. Je mi 85 roků, ale pokud se týká mého života v Dřevohosticích, mám stále v paměti pobyt v tomto krásném městečku. Můj otec

tam působil jako poštovník. Na tamní poštu byl přeložený v roce 1920, když mi bylo 14 dní, mé sestře Miladě tři roky a bratrovi Petrovi šest roků. Žila jsem s rodiči v Dřevohosticích 12 roků a bylo to nejkrásnější období mého života. Můj život se dělil mezi školu a Sokol. Ze staré školy naproti kostela si pamatuji na Vašeho otce. Stával na chodbě před vyučováním a dohlížel s kolegyněmi učitelkami na pořádek. V Sokole jsem byla skoro jako doma a prožívala jsem tam spoustu krásných chvil.

V Dřevohosticích v té době byla spousta domů s doškovými střechami, a tak tam často vypukl oheň s velkými následky. Stavení hořela rychle a často zahynulo i domácí zvířectvo. Pamatuji si na požár v Šišmě, kde shořelo 14 domků i s dobyt看. Bylo mi tenkrát deset roků a jela jsem na kole do Bezuchova s telegramem okolo, a tak jsem tu spoušť viděla. Já sama jsem se na poště strašně bála, poněvadž dvakrát byla záložna i pošta vykradena. Ale přesto jsem tam prožívala nádhernou dobu plnou radostí a her. V mých dvanácti letech byl otec přeložen do Brna. Tím skončilo mé bezstarostné dětství. Život v Brně byl úplně jiný. Jiná škola pro mne i pro sourozence. Můj bratr Petr studoval na stavební průmyslovce, po maturitě šel na vojnu, a když se vrátil, byla velká nezaměstnanost a bratr byl dobrodružné povahy. Vzhledem k politickému vývoji odešel v roce 1938 přes půlku světa do Francie a později do Anglie.

Já sama jsem po odchodu z Dřevohostic prožila život bez velkých komplikací – napřed na střední škole a pak jsem založila rodinu se dvěma dětmi a samozřejmě zaměstnání. Přesto jsem se do Dřevohostic po odstěhování často vracela a mám k nim vřelý vztah. Jezdila jsem tam k mé milé kamarádce Fanušce Študentové (k mamince Karla Študenta – upřesňuje Z. S.) Chodily jsme na plovárnu a prožívaly tam překrásné chvíle. Později, již jako vdaná, jsem tam jezdila na plesy a na divadla a vždy jsem si připadala, že do Dřevohostic stále patřím. Tak to bylo až do doby, kdy nás opustila Fanuška. Ještě jsem několikrát navštívila Václava (– pana Václava Študenta – upřesňuje Z.S.), ale vzhledem k věku a s tím, že většina známých nás již opustila, důvodů k návštěvě ubylo.

Mohla bych popsat spoustu příhod, ale myslím, že každý člověk má místočko, které je mu drahé.

To je vše, co jsem Vám chtěla sdělit a doufám, že si z toho něco vyberte, co vás bude zajímat.

V Brně 4. 9. 2005

S pozdravem Blažena Přikrylová

Doplňuji vzpomínky z dalšího dopisu: „Pamatuji si na J. Matušku, byl starší než já a také mými vrstevníky byli sourozenci Hostašovi – Marie a František, kteří přišli o život v Brně při bombardování města. (jsou uvedeni na pamětní desce obětím druhé světové války. – Z. S.) Jejich syn František je kameramanem v brněnském studiu ČT.“

Uvádí i příhodu přepadení mlékárenského družstva v Šišmě při výplatě dividend. „Tenkrát honili lupiče sedláci na koních a jednoho lupiče postřelili a nakonec se policii podařilo vypátrat lupiče tím, že jeho dívka šla do hospody pro pálenku a to bylo nápadné. Tak je chytili. Byli to chlapi z Lipové. Mezi věcmi z krádeže byly dokonce i hodiny z naší pošty.“ (konec citátu).

Poznámka: Medailon o bratrovi paní Blaženy Přikrylové, o plukovníku letectva Petru Duškovi, zveřejníme příště

Foto: Společné setkání přátel – dřevohostických sokolů – zleva Blažena Přikrylová a manželé Václav Študent a Františka („Fanuška“) Študentová – 17. 5. 1985

Zdeněk Smířický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Přednáška „Větrné mlýny v naší oblasti“

V neděli dne 10. dubna 2022 jsme u nás – ve společenské místnosti v předzámčí – přivítali pana Ing. Jana Důbravčíka, bývalého předsedu historického kroužku v Holešově, jenž si po nás připravil velmi zajímavou přednášku o větrných mlýnech v našem nejbližším okolí. Nejvíce větrných mlýnů v bývalém Okresním hejtmanském holešovském, kam patřily i Dřevohostice, bylo postaveno na Holešovsku. Přednášející hovořil o dvaceti větrných mlýnech, z nichž některé se zachovaly do současné doby, a promítal dokumentární fotografie i těch mlýnů, které byly zničeny. Mnohé větrné mlýny byly i přestěhovány na jiné působiště. V našem nejbližším okolí byly větrné mlýny v minulosti postaveny v Prusinovicích, v Tučapech, v Pacetlukách, v Bořenovicích, v Roštění a jinde. Ve skanzenu lidových staveb v Rymicích se pyšní přestěhovaným větrným mlýnem, který původně stál v Bořenovicích a byl postaven v roce 1795. A je jedinečné, že se o jeho stavbě v archivu zachoval písemný doklad.

U nás byl postaven v minulosti rovněž větrný mlýn. Stál na kopci naproti Debrnému mlýnu, což bylo asi 1200 metrů jihovýchodně od Dřevohostic na úpatí kóty 294 – směrem k Holešovu. Větrný mlýn byl doložený podle regulačního závaží již v roce 1786. Avšak v roce 1850 byl rozebrán a přestěhován do Skaličky (do obce původně nazývané Skalka, jež je doložená první písemnou zmínkou již v roce 1328, kdy byla manským statkem olomouckých biskupů). Obec Skalička se rozkládá asi osm kilometrů od města Hranice.

Zdejší tak zvaný Červekův mlýn je dřevěný sloupový větrný mlýn německého typu, což znamená, že byl celý „zadeštěný“ a měl jednoduché zařízení, jímž se pak otáčel kolem své osy podle potřebné síly větru. Na stavbu mlýna byl použitý pravděpodobně starší materiál. Na některých částech je totiž možno nalézt zachovalá data 1786 a 1812. Původní větrný mlýn v Dřevohosticích vlastnil a obhospodařoval mlynář Jan Herodek, který se oženil s dívkou ze Skaličky. Mocná láska zvítězila, a tak šťastný Jan dřevohostický větrný mlýn nechal v roce 1850 rozebrat a převézt na 12

povozech do Skaličky. Jedinečný mistr – Jan Herodek byl ve druhé polovině 19. století v celé oblasti Hranicka znám jako odborník – „krajánek“ a zručný sekerník (ovládal dobře tesařskou práci a veškerou práci se dřevem potřebnou ke stavbě mlýnů) a mlynář. Větrné mlýny sám stavěl, kupoval i prodával. Jeho dcera se později provdala za Josefa Červeka, a tak se větrný mlýn dostal do rodiny Červekových. Mladí manželé bydleli po dobu asi dvaceti let ve mlýně v tak zvané „šalandě“, což byla trochu větší místnost v prvním patře mlýna. Je neuvěřitelné, že zde mohli přebývat i v zimě, kdy řádně mrzlo, ale prý měli moc dobré peřiny. Rodina se postupně rozrůstala, až měla 14 členů. V roce 1876 postavili Červekovi u mlýna roubenou chalupu – dřevěnici, kterou vylepšili vyzdáním její části až v roce 1928. Josef Červek a jeho syn Antonín postupně přikupovali pozemky – pole v blízkosti mlýna, takže v roce 1958 již vlastnili pětihektarové hospodářství, jež však později museli předat tamnímu JZD. V roce 1941 větrný mlýn velmi poškodila vichřice, avšak zruční majitelé mlýna jej brzy opravili. Ke konci 2. světové války mlýn částečně poškodily střepiny dělostřeleckých granátů. V době padesátých let museli Červekovi o existenci rodinné památky – mlýna – doslova bojovat. O dřevo z něj měli velký zájem v místním zemědělském družstvu. Rodinnou památku však uhájili a ve větrném mlýně se potom mlelo obilí až do roku 1966, Což bylo pravděpodobně nejdéle u podobných mlýnů v celé republice.

Pokračovatelem rodinné tradice v současné době je pan Antonín Červek mladší, který o mlýn pečuje od roku 2010 spolu se svou manželkou. Rozměry mlýna jsou: $5,75 \times 5$, 68 metrů. Výška mlýna i se střechou je 11 metrů. Průměr větrného kola měří 16 metrů, plocha křídla je 11,25 metrů čtverečních. Dá se říci, že tyto rozměry jej činí největším větrným mlýnem v českých zemích. Mlýn je dodneška funkční, je jedinečnou technickou památkou a stal se vlastně rodinným muzeem.

Mladý pan Antonín Červek, jenž je vyučený v oboru cukrář a pekař, udržuje staleitou mlynářskou rodovou tradici a je znalcem oboru. Patří mu moje velké poděkování, že nás v sobotu 9. dubna 2022 tak krásně přijal k prohlídce této jedinečné památky, jež kdysi patřila ke zvláštnostem našeho městečka.

Zdeněk Smřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Paní zima všude vůkol, my však máme zvláštní úkol, hrát si, smát se, povídat, zkuste si nás uhlídat.

Vánoční prázdniny nám utekly jako voda a 3. ledna 2022 jsme se všichni sešli „na značkách“ ve svých třídách. Naše děti čekalo velké překvapení. V době, kdy děti byly doma se svými rodiči, do školy přinesl Ježíšek spoustu dárků pro naše děti. Děti byly překvapené a ihned začaly dárčky rozbalovat. V balíčcích se skrývaly stavebnice, oblečení pro panenky, knížky a spousta dalších překvapení. Z nových hraček se děti radovaly a ihned si s nimi začaly hrát.

Tak jako každý rok i ty letošní Vánoce skončily. Naposled jsme se byli podívat do centra města k vystavenému betlému, než bude na rok uložen k zaslouženému odpočinku, aby příští Vánoce opět rozdával radost a sváteční náladu.

Zima pomalu ubíhala a ukázala svou sílu, kdy 31. 1. 2022 foukal silný vítr a hustě pršelo, což způsobilo uvolnění stříšky nad hlavním vchodem naší mateřské školy. Proto byla stříška dočasně odstraněna, aby se zabránilo případným úrazům nebo dalším škodám.

Leden byl ve znamení prodlužujících se dnů a o to víc jsme se my, jejich učitelky, těšily za našimi dětmi. V našem pedagogickém

kollektivu jsou v současné době studentky SPgŠ Přerov, které zde provádí průběžnou pedagogickou praxi ve třídě Včelíček. Jeden den v týdnu je věnován této praxi.

Než jsme se nadáli, byl tady únor. Paní zima stále kralovala a my jsme mysleli na naše malé létající kamarády a pravidelně jsme jim spolu s dětmi sypali do krmítek na školní zahradě slunečnicová semínka. Povíдали jsme si při tom o způsobu života u nás přezimujícího ptactva, a o tom, jak přezimuje.

24. února proběhla návštěva 1. třídy ZŠ Dřevohostice a naši předškoláci se seznámili se školním prostředím. Potkali se se svými kamarády, kteří jsou již v 1. třídě. Děti z mateřské školy se posadily na lavičku a celou hodinu sledovaly výuku. Prváčci hostům ukázali, jak umí psát a rovněž nezapomněli ani na počítání. Paní učitelka vyzkoušela z počítání i naše předškoláky a byla mile překvapena, jak to našim dětem krásně šlo.

Únor je krátký měsíc a už klepe na dveře měsíc březen. Tento měsíc začíná masopustem. Hned 1. března nás v mateřské škole navštívil medvěd. Ne, nebojte se, nebyla to skutečná šelma, to jen děti zhlédly ukázkou masopustních obyčejů. Násle-

dovalo vystoupení žáků ze ZŠ pod vedením jejich paní ředitelky. Žáci přednášeli pásmo masopustních říkadel. Děti udělaly v herně kruh a zatancovaly si s medvědem za doprovodu Kalamajka... Medvěd vyzval k tanci i paní učitelku Jančíkovou, která se ovšem nedala zahanbit a málem medvěda utancovala.

Už teď se všichni těšíme na skutečné jaro, nejen to kalendářní.

Eva Doleželová, učitelka MŠ Pramínek

Z dřevohostické školy

Další pobytový týden v přírodě

Na začátku března se skupina sedmáků a osmáků vydala na týdenní pobyt ve středisku Chaloupky na Vysočině. Jako již tradičně,

odjezd byl brzy ráno rychlíkem z Přerova s přestupem v Brně a následujícím pochodem zhruba 7 kilometrů loukami a lesy až na bývalou hájenku. Původně malebná a lesnatá krajina se s likvidací kůrovcové kalami ty proměnila v apokalyptické planiny plné klestí a zbytků po těžbě, lesní pěšiny zmizely v třímetrových korydorech po těžké technice a naše hájenka stála na kopci, kde zůstalo pouze několik buků a javorů.

Počasí přálo, program ubíhal, ale množství her bylo nutné změnit nebo upravit, protože lesy chyběly. Na druhou stranu ranní rozcvičky na pařezech měly také něco do sebe a vycházky umožňovaly výhledy na místa, která bývala skryta v hustých lesích. Týden programu utekl jako voda, kilometry v nohách pěkně přibývaly a zbýval poslední den, kdy jsme se po obědě rozloučili s milými a obětavými pracovníky střediska a odešli na nádraží. Zpáteční cesta byla trochu zkomplikována zmatky našeho národního dopravce, který nedodržuje časy a občas zapomene připojit i vagon, do kterého vám prodá místenky, ale nakonec jsme unaveni v pořádku přijeli do Přerova.

Byl to náročný týden jak pro děti, tak i pro vedoucí. Každý si z něj odnesl nějaký zážitek nebo zkušenost. Letos nám zbývá ještě jeden pobyt, červnový. Bude tu za chvíli a už se těším, co zajímavého přinese. *Marek Foukal*

Škola v přírodě na Švagrově ve Vernířovicích

Týden od 7. do 11. března jsme společně pátáci, čtvrtáci, ale i část třetáků a druháčků strávili uprostřed nádherné zalesněné přírody s čistým vzduchem ve Středisku ekologické výchovy Švagrov v podhůří Jeseníků. Všichni jsme se těšili. A protože jsme věděli, že nás tam čeká až po kolena sněhu, s sebou jsme přibrali více teplého oblečení a náhradní obuv, ale hlavně boby, pekáče a lopaty na sáňková-

ní. Ve volných chvílích jsme si jich náležitě užili na širokém kopci hned vedle krásné budovy s roubenkou, kde jsme byli ubytováni.

První den po příjezdu jsme hráli na detektivy a prozkoumávali jsme a poznávali prostředí našeho nového bydlení, například jak se jmenují naše pokoje, kolik židlí máme v jídelně, kolik je na stěnách namalovaných mravenců, hledali jsme troubu, která nebyla v kuchyni ... Navštívili nás bohové ohně, vody, vzduchu a země, plnili jsme různé úkoly a získávali pro ně ztracené artefakty. Učili jsme se rozdělávat oheň křesadlem, měřili jsme si, kolik každý z nás spotřebuje za den vody při sprchování a čištění zubů a učili se, jak co nejvíce vody ušetřit. Hráli jsme na koloběh vody, nejdříve jsme byli kapkami vody, pak potůčkem, řekou a nakonec jsme se proměnili v moře. Objevovali jsme příběh PET lahve a učili se třídit odpad.

Bavilo nás vyrábět ruční papír, srdíčka z drátu a perliček, květináč z krabice od mléka nebo džusu, do kterého jsme zaseili řeřichu. Plstili jsme ovčí rouno kolem

mýdla. Uplekli jsme náramky přátelství a darovali si je.

Také jsme tancovali, hráli na dirigenty a měli jsme i kino. Na lístečku jsme si vylosovali ve skupinkách název pohádky a tu jsme pak hráli.

Každý den jsme chodili ven a celý týden jsme si užili sluníčka a sněhu. V lese jsme se šli podívat ke štole a ve čtvrtek jsme se vydali na půldenní vycházku po ekostezce. Ze začátku jsme lezli (někteří po čtyřech) do strmého kopce, ale pak jsme už pokračovali po rovince a z mírného kopce dolů. Na oběd jsme si nesli v batůžku řízek. Paní kuchařky se o nás hezky staraly a připravovaly nám moc dobré jídlo i pití. Někteří si chodili i přidávat.

Týden nám utekl jako voda a v pátek jsme si na vlastní kůži vyzkoušeli jaké to je, balit si do kufru své oblečení. I to jsme zvládli a se spoustou zážitků jsme se vrátili domů.

*za všechny účastníky dětí
ze IV. třídy a Marcela Tománková*

Jak na první pomoc

Dnes k nám přišel do hodiny přírodovědy pan záchranář, Kubův táta pan David Stiskálek. Přišel nám říct a ukázat, jak se poskytuje první pomoc. Předvedl nám na plastové figurině masáž srdce. Vyzkoušela si to celá třída i s paní učitelkou Zajícovou. Potom jsme volali na dispečink a zkoušeli jsme si, co máme dělat, když najdeme někoho v bezvědomí. Paní dispečerka nám radila po telefonu. Nejdřív jsme zkusili na figurině bolestivý podnět, pak jsme zjistili, jestli dýchá, zkontrolovali, jestli nemá něco v puse a pak ji zaklonili hlavu. Sledovali jsme její hrudník, jestli se zvedá. Když pacient ještě nedýchal, zahájili jsme masáž srdce. „Bylo to namáhavé a adrenalinové, ale aspoň jednou v životě jsme se cítili jako záchranáři. Moc mě to bavilo

a budu mít zážitek na celý život," svěřila se Aneta. „Popravdě jsem si myslela, že to bude lehčí, ale snažila jsem se," řekla Andrea. „Mně to vůbec nešlo, ale jiným to šlo dobře," svěřila se Eliška. „Vyzkoušel jsem si volání na dispečink, to mě bavilo," řekl Petr. „Poprvé jsem taky viděl, jak funguje defibrilátor". „Bylo to naléhavé a dalo to docela zabrat. A to jsme zkoušeli jenom na figuríně. Dělat nepřímou masáž srdce přímo člověku, tak to by bylo určitě mnohem těžší," svěřil se Vojta. „Pan Stiskálek nás naučil, jak zachránit život," zakončila hodnocení Maruška. Společně proto posíláme panu Stiskálkovi veliké poděkování.

žáci 5. třídy

Školní jaro

Překulil se Nový rok, protiepidemická opatření se začala v tichosti vytrácet, a tak jsme konečně po dvou letech mohli vytáhnout na obchůzku s medvědem. Tradičně se lité šelmy chopili osmáci, kteří s ní přivedli do školky a do školy sílu a zdraví. Masovaný průvod letos děti upozorňoval, aby dbaly na svou bezpečnost, vážily si úsilí zdravotníků, policistů a hasičů a nepřidělávaly jim práci a sobě trápení. Medvěd také žádnou hrůzu nebudil, protože i děti ve školce poznaly kamaráda v masce a radostně jej vítaly: „Ahoj, Sebíkule!" Za to si s každým plácl mohutnou tlapou, a tak všem předal kousek své energie. Však byl taky na konci své obchůzky pěkně zničený!

Zamávali jsme medvědovi a mohli se těšit na příchod jara. Sluníčko sem tam zasvítilo, ale ledový vítr ne a ne ustát, proto jsme přistoupili k dalšímu magickému obřadu a na apríla vynesli Zimu pryč z obce. Morenu ze sena, slámy, větví a kousků papíru sestrojili deváťáci a dali si skutečně záležet. Impozantní postava svým tvarem připomínala přesýpací hodiny a deváťáci se s ní v čele školního průvodu vydali na poslední cestu. Za zpěvu jarních písní a nedbajíce studeného deště, který nám chtěl vynesení své kamarádky Morany překazit, jsme představitelku zimy dosmýkali až na lávku. V plamenech se pak zřítila do vln Bystřičky, aby odplula po očištném proudu a svou vládu přenechala novému jaru. Už bylo na čase!

NK

Jak se mladí bavili dříve a jak se baví dnes – pohled dospívajícího

Takhle jsem přijela se sourozenci na návštěvu k prarodičům. Děda mi dal do rukou Dřevohostický zpravodaj, ať si přečtu článek, který o nás napsal. Po jeho přečtení mám i já pár slov o své generaci.

Brzy mi bude osmnáct, takže nejsem zrovna malé dítě; moje vzpomínky na rané dětství už jsou mi vzdálenější, než bych chtěla přiznat. Bylo by taky vhodné poznamenat, že poslední dobou se výchova dětí (alespoň z mého pohledu) mění opravdu rychle. Co si já pamatuji, když jsem byla v první třídě, málokteré dítě mělo mobil. První jsme většinou dostali tlačítkový, který byl „jen na volání“, ale to až tak v třetí, nebo dokonce v páté třídě. Já po telefonu vlastně ani netoužila. Chodila jsem do různých kroužků a doma jsem si hrála s legem, takže volný čas jsem trávila různými způsoby. Když v čase půjdu ještě o kousek zpátky, mými nejlepšími vzpomínkami z období předškoláka je zatloukání hřebíků do pařezu, který jsme měli ve školce, a louskání lískových oříšků kameny na betonu na školní zahrádce. Potom kreslení křídou a... nakonec je toho vlastně dost, co jsme dělali, aniž bychom potřebovali mobil, tablet, počítač apod.

„Dnešní děti nedokážou vylézt na strom,“ napsal v minulém článku můj děda. A já s tím souhlasím. Osobně jsem sice byla hrdým „stromolezcem“ a lezla jsem po stromech i po zídkách a plotech, kde se jen dalo, když jsem byla malá. Ale samozřejmě znám poustu lidí, které by v životě vylézt na strom ani nenapadlo. Nemyslím si však, že by za to mohly pouze ty naše mobily. Z pohledu dnešní mladistvé společnosti je lození po stromech ukázkou nevychovanosti a obzvlášť děti, které vyrůstají ve městech, ani nemají kde takové stromy najít, pokud nejdou do parku nebo někam pryč do lesa.

Ale zpátky k mobilům. Co na nich pořád všichni dělají? Často vidím v tramvaji nebo v autobusu starší lidi, co hrají Candy crush a podobné hry, aby zabili čas. Mají

zvuk zapnutý naplno a nevadí jim, že nikdo z tramvaje nechce poslouchat cinkavou hudbu a otravné zvuky, co hru doprovázejí. Malé děti také často něco hrají, ale když zahlédnu mobil někoho v mém věku, často si čtou aktuální články na internetu, stažené knížky, pišou zprávy, nebo si prohlíží něco na Instagramu. Tím chci říct, že jde na mobilu samozřejmě dělat mnohem více než jen hrát hry. Já osobně hodně ráda pišu příběhy – a na mobilu, který můžu strčit do kapsy, se mi pišou lépe, než kdybych s sebou musela táhnout notebook.

Strčit mobil dítěti do ruky, když se nudí, je, myslím si, více aktuální problém než problém z doby, kdy jsem byla předškolák já. Teď děti dostávají mobil už v první třídě. A když ho všichni spolužáci mají a jenom Péťa ne, tak samozřejmě bude vyvádět, dokud ho nedostane. Pokud dáte dítěti do rukou mobil, aby na něm hrálo hry a zabavilo se, tak samozřejmě že bude hrát hry. Pokud mu ho dáte do rukou, aby vám mohlo zavolat, když jde samo ze ZUŠky, nebo aby se mohlo domluvit, že jde s kamarády ven, tak to zařízení bude vnímat z jiného pohledu... teda alespoň já to tak měla.

Myslím si, že stejně jako to dětem může uškodit, jim to v určitých směrech může i prospět. Když jsme všichni na internetu, informace se šíří opravdu rychle, a tak občas už ráno, sotva vejdu do třídy, začneme se spolužáky na střední diskuzi o zajímavých aktuálních tématech. V téhle době jde často o situaci na Ukrajině, dříve to byly novinky ohledně covidu a třeba i zprávy z míst mimo Česko, dokonce i mimo Evropu. A to je další věc – angličtina. Spousta dětí z mé generace se umí dobře porozumět anglicky už v mladém věku a můžou za to právě hry, které jsou většinou jen v angličtině, která je taky nejvíce používaným jazykem na internetu. U některých to bohužel způsobuje, že se vůbec nevěnují češtině, a pak známky z diktátů vypadají tak, jak vypadají. Ve svém okolí jsem výjimkou, když můžu prohlásit, že mám z diktátů převážně jedničky a že mě čeština baví a zajímá. Taková je situace teď, ale kdo ví, jaká bude za pár let.

Zuzana Berná, vnučka Františka Kužela, autorka článku je i autorkou obrázku

Komunitní centrum v Dřevohosticích aneb S čím vám můžeme pomoci?

Na sociální poradenství, aktivní i nemocné seniory či neformální pečovatelské se v mikroregionu Moštěnka orientují hned dvě kamenná komunitní centra. Jedno se nachází v Bochoři, druhé najdete v Dřevohosticích. To druhé je zatím poměrně nové, jak říká v rozhovoru sociální pracovníce Jana Landsmannová, za kterou jsme se do Dřevohostic vypravili.

Jano, kde přesně se teď nacházíme?

Nacházíme se na adrese Náměstí 97, naše dveře najdou zájemci v prvním patře hned vedle vchodu na Stavební úřad městyse Dřevohostice. Máme zde zřízenou kancelář, která je otevřená v pondělí odpoledne a ve čtvrtek během dne. Provoz centra zajišťují s kolegyní Eliškou Frydrychovou.

Proč zde komunitní centrum vzniklo?

Komunitní centrum Dřevohostice vzniklo jako další centrum na území mikroregionu Moštěnka. Důvod byl prostý. Území mikroregionu je rozsáhlé a my jsme chtěli být blíže potřebným lidem.

Můžete být trochu konkrétnější?

Jsme tady, abychom lidem pomohli v sociálně složitě situaci. Např. dojde-li k náhlému zhoršení zdravotního stavu jejich blízkého v seniorském věku, o něhož je třeba se postarat, doporučíme, jak se zorientovat ve všech informacích, které se k nim v této zmatečné době dostávají, a ještě se i často mění. Jsme schopni poradit, jak se orientovat v základních zdravotních a sociálních službách, které jsou k dispozici v našem regionu, jak požádat o příspěvek na péči, na co mají nárok, když jsou v zaměstnaneckém poměru a chtějí pečovat, nebo např. kde obstarat kompenzační pomůcky.

Jak to funguje? Někdo potřebuje pomoci. Zavolá vám, objedná se, přijede... Co následuje?

Zájemce může zavolat, napsat e-mail, přijít osobně – vždy je ale lepší domluvit se na schůzce dopředu, protože se často pohybujeme v terénu, přímo u lidí, kteří nás potřebují. Pomoc můžeme poskytovat jak v centru, tak v domácnosti zájemce, nebo na jiném dohodnutém místě (např. v kavárně v Přerově).

Prakticky poradenství probíhá tak, že osoba sdělí, s čím přichází a v čem by potřebovala pomoci, pracovníce ji vyslechne, poskytne radu, pomůže zorientovat se v problematice, předá kontakt, pomůže s vyplněním tiskopisu apod. Naším cílem je pomáhat klientovi po celou dobu, až do vyřešení problému.

Takže hlavní náplní práce komunitního centra je sociální poradenství?

Kromě poskytování sociálního poradenství se věnujeme i setkávání pečujících osob a pořádání akcí v rámci projektu „My z Moštěnky“, jenž cílí na zralé a aktivní lidi v každém věku, kteří stále touží po duchovním rozvoji a vzdělávání.

V tom výčtu služeb, které poskytujete, mě zaujala skupina neformálně pečujících osob. Pečovat o pečující... jaký to má smysl?

Mně osobně dává velký smysl pečovat o ty, kteří pečují. Ze zkušenosti vím, že jsou to velmi obětaví lidé, kteří se mnohdy celodenně starají o svého blízkého a společnost na ně často zapomíná, protože nejsou vidět.

S čím jim můžete pomoci?

Vyposlechneme si jejich příběhy, můžeme jim nabídnout poradenství, konzultovat s nimi postup při péči, nabízíme pravidelná setkávání pečujících, která probíhají čtvrtletně v obcích Bochoř a Dřevohostice.

Jak taková setkání vypadají?

Setkání trvá zhruba 90 minut a kromě toho, že se účastníci mají možnost na nich na chvilku zastavit a v případě zájmu se s ostatními podělit o svůj příběh, dozvídají se zde i nové informace. Zveme si totiž odborníky z oblasti zdravotní, sociální, psychologické.

Jak se vy osobně na takovém setkání cítíte?

Pro mě osobně jsou setkání neformálně pečujících vždy velmi obohacující a těším se na ně. Na setkání chodí cca 10 pečujících, vládne zde příjemná rodinná atmosféra, je tu bezpečný prostor pro sdílení.

S čím naopak pomoci nemůžete?

Bohužel nemáme k dispozici finanční prostředky a pracovníky, kteří by pečující na nějakou dobu v péči zastoupili. Každopádně můžeme pomoci s domluvením sociální služby, která by jim péči ulehčila.

O jaké služby je obvykle největší zájem?

Často se lidé zajímají o informace z pečovatelské, odlehčovací a hospicové služby.

Zmínila jste hospicovou péči. Řekněme to otevřeně: Je ideální, když lidé mohou umírat doma. V podstatě si to každý přeje. Můžete jejich blízkým nebo pečujícím pomoci s tím, aby to zvládli, aby jim to umožnili?

Ano, téměř 100 procent lidí si přeje zemřít doma mezi svými. Pokud se rodina dohodne, že to doma zvládnou, čeká je náročný úkol, na který se nelze dopředu úplně připravit. Nastanou situace, kdy nevíte jak dál, můžou docházet fyzické i psychické síly, ale je to asi to „nej“ co můžete pro svého blízkého udělat. Naštěstí dnes již jsou dostupné terénní služby, které nabízejí doprovázení umírajícího. Jedná se o komplex služeb zdravotních/hospicových, sociálních, psychologických, odborného poradenství. Péči v této situaci nepotřebuje jen umírající, ale také rodina, která se rozhodla mu umožnit být doma.

Kromě poradenství se zaměřujete také na pořádání akcí. Co připravujete?

Letos máme v plánu pořádat setkání pro pečující, pro seniory a všechny, kteří se chtějí aktivně zapojit do života mikroregionu. V květnu bychom chtěli uspořádat Hospicovou konferenci pro laickou veřejnost, na kterou pozveme zajímavé odborníky, kteří by popovídali o tématu umírání, jak umožnit svému blízkému, aby mohl zemřít

doma, jak se nebát smrti, co je potřeba zařídit, jak v péči nebyť sám a umět si říct o pomoc apod.

Kde najdou zájemci bližší informace o akcích, které pořádáte?

Informace o plánovaných setkáních jsou k dispozici na webových stránkách (sit-pomoci.cz), u pracovníků jednotlivých obcí, kteří by měli informaci zveřejnit. Na zvacím plakátku je vždy uveřejněn kontakt, stačí zavolat. A v případě, že se pečující rozhodne přijít spontánně a bez předchozí domluvy, je rovněž srdečně zván.

Děkuji za rozhovor!

Marie Šuláková (autorka je PR manažerka)

Kontakt pro bližší informace: Mgr. Jana Landsmannová, 730 590 004,
kancelar@mostenka.cz

Informace z úřadu městyse

Připomínáme občanům, kteří dosud nezaplatili poplatek za TKO, že byl splatný do 30. 4. 2022. Pokud jste to ještě nestihli, poplatek uhradte co nejdříve na účet číslo 187721747/0300, spec. symbol: 1345, var. symbol: číslo popisné domu, případně hotově na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice.

Sazba poplatku pro poplatníka, t. j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci nebo vlastníci v obci nemovitost (byt, rodinný dům nebo stavbu pro rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba), je touto vyhláškou stanovena na **650 Kč/občan/rok 2022**.

Ve stejném termínu je splatný poplatek za psa, roční sazba poplatku za každého psa je **100 Kč**.

Jako každý rok v tuto dobu i letos připomínáme, že platí obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 1/2010 o regulaci hluku. Při práci na zahradě a kolem domu dodržujte prosím tuto vyhlášku a dopřejte svým sousedům klid k odpočinku.

Práce s hlučnými stroji a nástroji je touto vyhláškou zakázána

v pracovní dny	od 00.00 do 06.00 a od 20.00 do 24.00 hodin
v sobotu	od 00.00 do 08.00 a od 20.00 do 24.00 hodin
v neděli a o svátcích	od 00.00 do 09.00 a od 12.00 do 24.00 hodin.

Mezi stroje a nástroje způsobující hluk bychom někdy mohli zařadit také rádia, i když zde nejsou uvedena. Ztlumte prosím alespoň občas jejich hlasitost a zkuste poslouchat uklidňující zvuky a hlasy přírody.

AK

Elektrická energie kolem nás

Elektrinu potřebujeme všichni. Už se bez ní neobejdeme. Vaříme, svítíme, ohříváme vodu, vrtáme, brousíme, sedíme u počítače, nebo televize, posloucháme rádio, pereme prádlo, mrazíme, nebo chladíme potraviny a tak dále. Velká část domácností elektrinou i topí. Zvlášť v novostavbách, které se staví v nízkoenergetickém stan-

dardu, se topit elektřinou podle odborníků vyplatí. V posledních měsících, a dokonce týdnech nás vývoj cen elektrické energie nenechává klidnými. Každý se s tímto stavem vyrovnává po svém. Pokud je to možné, především omezuje svou spotřebu, vyměňuje zastaralé a energeticky náročné spotřebiče za nové nízkoenergetické spotřebiče. Někdo hledá cestu k vyšší energetické soběstačnosti ve formě instalací tepelných čerpadel, nebo instalací fotovoltaických elektráren na střechy svých rodinných domů. Skrze fotovoltaické panely je energie ze slunečního záření přeměněna na elektrickou. Následně měnič změní stejnosměrné napětí na střídavé a my můžeme touto energií napájet libovolné spotřebiče nebo ji využívat k ohřevu vody, ať už v bojleru nebo třeba v bazénu. Energii, kterou ihned nespotřebujeme, systém uloží do baterií a tam je připravena pro pozdější využití, nebo do rozvodné sítě.

Jak se správně a včas rozhodnout, toť otázka! Další otázkou je, jak hluboko se tzv. „energetická sekera“ zasekne do našich rodinných rozpočtů. To ukáží následující dny, týdny a měsíce. Cena elektřiny se skládá ze dvou částí, a to z regulovaných a neregulovaných plateb. Regulovaná částka, kterou každoročně upravuje Energetický regulační úřad, je pro všechny stejná. Zahrnuje: cenu za distribuci energie, systémové služby, popřípadě činnost operátora trhu a příspěvek na podporu výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů a z daně za elektrickou energii. Neregulovaná cena za elektřinu, ta tvoří více jak polovinu konečné ceny. Jedná se o samostatnou platbu za spotřebovanou, tzv. koncovou silovou elektřinu a stálý plat za odběrné místo. To je cena, kterou ovlivňuje trh a určuje i sám dodavatel (veřejně dostupné informace).

Městys Dřevohostice se svými 27 odběrnými místy, za které na zálohách v letošním roce zaplatíme nejméně 1 172 890 Kč a jejichž celková roční spotřeba se pohybuje kolem 169 752 kWh/rok včetně školy a školky, si zaslouží svou pozornost. Vybrat dodavatele elektrické energie v kontextu těchto čísel není jednoduché a o samotném rozhodnutí nerozhoduje dnes jen nejnižší cena, ale především stabilita společnosti dodávající elektrickou energii.

I náš městys se bude muset zamyslet, jak snižovat svou závislost na dodávkách elektrické energie, zda je to smysluplné a ekonomicky realizovatelné zřizovat fotovoltaické elektrárny. Jednou z variant, o které se dnes mluví, je pořízení fotovoltaické elektrárny pro školu na budovu základní školy, která se svou roční spotřebou kolem 40 000 kWh si o to přímo říká. Otázkou je, co s vyrobenou energií v období letních prázdnin? Zde se dostáváme k dalšímu kroku, a to je tzv. „ostrovní bateriové úložiště“, z kterého by např. mohlo být napájeno veřejné osvětlení, jehož roční spotřeba také není zanedbatelná 60 000 kWh (odpovídá stavu před rekonstrukcí veřejného osvětlení). Variant k řešení je několik, to nám určitě poradí nějaký odborník. V takovémto ostrovním systému budou muset být všechna odběrná místa osazena čtyřkvadrantními elektroměry tak, aby se vyrobená elektrická energie dala přeposílat mezi jednotlivými odběrnými místy. Ta doba ještě nenastala, k tomu je ovšem potřeba ještě legislativní úprava.

Co lze říci na závěr? Blížíme se do doby tzv. „komunální energetiky“, která je šetrná k přírodě a nabízí levnější elektřinu. Preferuji se obnovitelné zdroje, v našich podmínkách fotovoltaika, a tam, kde to více fouká, větrné elektrárny. V ideálním případě, díky komunální energetice, je výrobce a spotřebitel jeden, a to je šance, šance pro nás všechny.

zpracoval Jaroslav Jančík

Proč má smysl třídit jedlé oleje a tuky?

Že je dobré třídit sklo, papír, elektroodpad, textil a spoustu dalších materiálů, které můžou být díky recyklaci znovu užitečné, je nám už dávno jasné. Ale jak je to s olejem, o jehož třídění někteří donedávna možná ani neslyšeli? I tady vám ukážeme, proč opravdu stojí za to oleje vytřídít – a proč vám naopak nedoporučujeme likvidovat je „postaru“.

Co se stane, když olej lijeme do dřezu nebo záchodu?

Na to přijde dřív nebo později každý. Olej se v odpadových trubkách a sifonu postupně usazuje, sráží se a potahuje stěny trubek. Potah se neustále zvětšuje a nabaluje další mastnotu, zbytky potravin a špínu, vodní kámen i celé kolonie bakterií. Kromě čím dál nepříjemnějšího zápachu tak jednoho dne nevyhnutelně dojde k úplnému ucpání potrubí. Vy pak musíte odpad rozebrat a vyčistit nebo použít drastické chemické čističe.

Odpadní voda s vylitým olejem navíc z vašeho, i mnoha dalších domovů pokračuje dál, do veřejné kanalizační sítě. A tady dochází ke stejnému procesu usazování a ucpávání – jen v mnohem větším měřítku. Litř k litru z tisíců domácností, to jsou hektolitry olejů a tuků, které se pomalu usazují v kanalizacích a každou chvíli hrozí havárií. Zkuste si někdy zagooglovat a najít si, co je to „tukovec“ a jakých rozměrů může dosáhnout.

Na konci každé kanalizační sítě je čistička odpadních vod, ať už ta domácí nebo velká obecní. Také tady dokáže mastnota pořádně škodit. Blokuje průtok, zabraňuje účinnosti měřících přístrojů a v nádržích vytváří na hladině krustu, pod níž čistící bakterie a prvoci nemůžou dýchat a nedokážou správně likvidovat nečistoty. Dokonce i ve vyčištěné vodě, vypouštěné z čističek zpět do řek, mohou zůstat malé kuličky tuku, se kterými si čističky neporadí.

A když olej vyliju někam ven?

Možná jste byli zvyklí lít olej na kompost, na zahradu nebo někam do lesa. Je přece z přírody, ona si s ním zase poradí. Není to pravda. Běžně prodávané oleje, zejména ty určené pro tepelnou úpravu, bývají rafinované, tedy zbavené většiny přirozených složek.

A po použití už v olejích vůbec nezůstane moc látek, o které by příroda stála. Olej vylitý kamkoliv do půdy proto nejenže nic nepohnojí, ale dokonce uškodí rostlinám a živočichům. Jako všude jinde i tady olej vše umaže, oblepí, obalí a nakonec zadusí.

Co když olej používám opakovaně, takže už z něj skoro nic nezbyde?

Tak tento způsob využití oleje je přímo zdraví nebezpečný. Olej jako takový samozřejmě škodlivý není. Naopak, naše tělo kvalitní tuky a mnohé v nich obsažené látky potřebuje a prospívají mu. Záleží ovšem na tom, po jakém oleji sáhnete, a hlavně jak s ním zacházíte.

Při vysokých teplotách, přepalování a opakovaném používání při tepelné úpravě dochází ke změnám poměrů zdravých tuků a k chemické přeměně vnitřních struktur. Vznikají tak zdraví škodlivé látky, některé z nich se mění na rakovinotvorné. Olej použitý při tepelné úpravě jídla tedy nikdy nepoužívejte znovu a vytřídte jej do toho správného kontejneru.

A když olej sliju, ale lahev s ním vyhodím do běžného odpadu?

A není to škoda? Jestli jste už olej doma vyseparovali, dejte mu šanci být znovu užitečný. Zatímco v běžném odpadu se váš olej musí složitě likvidovat, třídění ho do-

káže vrátit do hry. Po vyčištění a dalším zpracování se stane hodnotnou surovinou pro výrobu moderních biopaliv do letadel. Tím, že jednou vypěstovaný olej je použit hned dvakrát, šetříte půdu, vodu, ovzduší a další přírodní zdroje. Věděli jste například, že každý recyklovaný litr oleje uspoří přes 90 % emisí ve srovnání s klasickým fosilním palivem?

A vydělá na tom i vaše obec. Skládkování komunálního odpadu je nejdražší a nejméně ekologický způsob „likvidace“ odpadu. Odpad, včetně oleje, se při něm v lepším případě jen rozloží, rozhodně však neudělá nic užitečného. Navíc se rozkládá pomalu a provoz skládek a jejich následná rekultivace stojí další peníze, a to nemluvíme o ekologických dopadech. Je tedy v zájmu obcí, aby recyklovaly co největší část odpadů.

Tak co, přesvědčili jsme vás? Zkuste to s námi.

Až se vám povede přelit olej do PET lahve, přineste ji do olejové popelnice, kterou najdete na místě sběru nebezpečných odpadů ve dvoře stavebního úřadu vždy každou druhou sobotu od 9 do 12 hodin.

Pojďme si ještě na závěr zrekapitulovat přínos třídění olejů:

1. Neucpeme odpadní trubky u nás doma
2. Neucpeme kanalizaci v našem městě
3. Snížíme náklady na servis a údržbu čistíren odpadních vod
4. Zlepšíme kvalitu přečištěných odpadních vod
5. Snížíme obsah CO₂ vypouštěného do atmosféry
6. Snížíme poplatky v obcích za skládkování odpadu

Tridimolej.cz

Přivítali jsme nové občánky

V neděli 20. března 2022 se konalo letošní první vítání občánků. Vzhledem k vládním opatřením v souvislosti s onemocněním Covid-19 byl termín několikrát odložen. Vítali jsme tak děti narozené v měsících září 2021 až února 2022, z nichž nejmladší byla měsíční Eliška z Dřevohostic.

Na slavnostní vítání v obřadní síni zámku v Dřevohosticích malé občánky doprovodili jejich rodiče, prarodiče i sourozenci. Všechny přítomné svými připravenými básničkami potěšily děti ze základní školy pod vedením paní učitelky Milady Doležalové.

Z celkového počtu 16 pozvaných dětí byli do řad dřevohostických občanů přivítáni:

Jonáš Minařík	Patrik Hromčík	Jakub Röss
Vladimír Kušík	Samuel Štaffen	Vojtěch Toth
Matyáš Lapáček	Eliška Hudečková	Adéla Seidlová

a dále noví občánci okolních obcí:

Amálie Hradilová z Lipové	Mia Karas z Nahošovic
Klára Fuksová ze Křtomile	Hana Tomančíková ze Křtomile
Nikol Stoklásková ze Křtomile	Jonáš Zemánek z Turovic.

Dětem i rodičům přejeme mnoho zdraví, radosti a spokojenosti v dalším životě.

Tereza Volfová

Významné životní jubileum

si v měsících květnu, červnu a červenci 2022 připomenou tito naši spoluobčané:

91 let

Ladislav Polášek

90 let

Božena Bahounková

87 let

Bohumila Vaculíková

84 let

Josef Kučerka

83 let

Drahomíra Březinová

Jarmila Kuželová

Danuše Štěpánová

Anna Salvetová

82 let

Jaromír Březina

Bohumil Kvasnica

81 let

Věra Antlová

Eva Kojecká

80 let

Vratislav Jančík

František Ondruška

Ludmila Pospíšilová

Věra Muchová

75 let

Anna Kuželová

70 let

Ivana Kubová

Marie Tesařová

Milan Cagašik

Jitka Čížková

Zdeněk Hruška

65 let

Jiří Daďa

Pavel Přikryl

František Jiruše

Květa Kachtíková

Zdeněk Kubín

60 let

Jaroslav Beneš

Jiří Dvořáček

Miroslav Hanák

Karel Seidl

Jaroslav Bartoněk

Marie Stiskálová

Radomír Pagáč

Všem jubilantům blahopřejeme.

Narozené děti

Eliška Hudečková

Stela Baťková

Tobiáš Svršek

Vážení rodiče, vítáme Vaše dítětko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Z našich řad odešli

Radek Kužel

Petr Pavelka

Anna Kubičková

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Starosta děkuje

- panu **Milanu Belobradovi**, který daroval ukrajinským uprchlíkům, dočasně bydlištěm na dřevohostické faře, dva notebooky a mobilní telefon.
- panu **Ing. Tomaši Smékalovi**, lesnímu hospodáři, a jeho spolupracovníkům, kteří kromě jiného během zimy a jara postavili 2 km nových oplocenek i s přechody pro zvěř a vysadili v dřevohostickém lese 7 000 nových dubů a 1 200 modřínů. Včetně přirozené obnovy bukem, dubem, lípou, javorem a habrem se tak obnovilo 2,5 ha lesa.

Anglicky i německy

Bc. Romana Pánková

**Konverzace
Doučování
Maturitní příprava
Obchodní angličtina**

mob.: 605 873 697
email: vyukajazykova@gmail.com
<https://vyukajazykova.webnode.cz>

Zámek Dřevohostice

otevřeno květen,
červen, září,
pouze v neděli,
prohlídky vždy
v 9, 11, 13 a 15 hod.

červenec–srpen
každodenní služby

 infocentra
9–12, 13–16 hod.
mimo pondělí

múzeum hasičské
historické techniky
v předzámčí

DĚTSKÝ DEN

**v areálu zámecké zahrady
v DŘEVOHOSTICÍCH**

28.5.2022 od 14:00

Program:

nafukovací atrakce pro děti,
spousta soutěží a zábavy pro děti,
VÝSTAVA HISTORICKÝCH MOTOCYKLŮ

19:00 KÁCENÍ MÁJE
Od 20:00 DISKO

Vstupné: 60,-, děti zdarma, všechny atrakce zdarma

Masopust

